

25. Dájúdájú àwọn tí wọn sàìgba (Allaahu) gbó tí wọn tún n sẹ́rì ọkàn àwọn ènìyàn kúrò lójú ọ̀nàà Allaahu tí wọn tún n dí ọ̀nàà Al-Masjidul-Haraam èyí tí A yàn fún gbogbo àwọn ènìyàn bákan náà, àwọn tí wọn n gbé inú un rẹ (àwọn onílẹ) àti àwọn olùbèwòdo (rẹ); èni kẹni tí ó bá gbèrò láti hu iwà buburú àti láti ẹ̀ àbòsì nínú un rẹ, Awa yóò mú u tó iyà ẹlẹ́ta eléro wò.

26. Àti pé nígbà tí A fí ààyè ilé náà han Ibraahiimu (tí Mo sì wí fún un pé) iwọ kò gbodò da nńkan kan pọ̀ mọ̀ Mi, kí o sì fọ̀ ilẹ̀ Mi (Kahabah) mọ̀ fún àwọn olurọ̀kirikáa (rẹ) àti àwọn tí n gbérun dúró àti àwọn tí n rùkúhù àti àwọn tí n máa fí orí kanlẹ̀ (níbẹ).

27. Kí o sì kẹ́de irin àjò míímọ̀ (fún isin-in Hájji) láàrin àwọn ènìyàn, wọn yóò máa wáá bá ẹ̀ pẹ̀lúu irin ẹ̀sẹ̀ àti lóri àwọn rākúnmí tí wọn rù, wọn yóò máa wá láti ọ̀nà tí ó jìn réré.

28. Kí wọn le rí àwọn ànfààní tí ó wà fún wọn àti kí wọn le máa rántí orúkọ Allaahu nínú un àwọn ọjọ̀ tí a mọ̀ lóri nńkan tí Ó pa láṣẹ̀ fún wọn nínú un ẹ̀ran ọ̀sin; nítorí náà ẹ̀ jẹ̀ nínú un wọn kí ẹ̀ sì fún èni tí ara n ni àti tálákà.

29. Lẹ́yìn náà kí wọn tún araa wọn ẹ̀ (kí wọn fá tàbí gé irun oríi wọn, rẹ̀ èékánná, kí wọn sì wẹ̀) àti pé kí wọn mú àdéhùn wọn ẹ̀, kí wọn sì rọ̀kiriká ilé ayérayé náà.

30. Iyẹn bẹ̀ẹ̀. Èni tí ó bá sì ẹ̀ àpónlẹ̀ fún àwọn ọ̀fin Allaahu; iyẹn ló dára fún un (èni náà) lódò Olúwaa rẹ̀. Àti pé (Allaahu) ẹ̀ àwọn ẹ̀ran ọ̀sin ní ẹ̀tọ̀ fún yín àyàfí àwọn tí ikilò ti wáá bá yín nípaawọn, nítorí náà ẹ̀ jìnnà sí ẹ̀gbìn láti ara ọ̀rìṣà, kí ẹ̀ sì jìnnà sí ọ̀rọ̀ irọ̀.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً
الْعَكِيفُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ
نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ
مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهَّرَ
بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ
رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ
عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا مَنَفَعَهُمْ وَيَذْكُرُوا أَنَّمَا
اللَّهُ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَةٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ
الَّتِي أَنْعَمَ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَلْبَاسَ الْفَقِيرِ ﴿٢٨﴾
ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا
بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ
فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۖ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْآنَعَامُ
إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ۖ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ
الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾